

IX.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Brændeviinshandel paa Landet.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 2den Februar 1870.)

Undertegnede Udvalg, hvem det paahviler at afgive Betænkning over det forelagte Forflag til Lov om Brændeviinshandel paa Landet, samstemmer med Regjeringen i den i Forflaget indeholdte Ordning i dens Almindelighed, og skal derfor indskrænke sig til følgende Bemærkninger angaaende enkelte af de foreslaaede Bestemmelser.

Naar der saaledes i Lovens § 1 er knyttet den indskrænkende Bestemmelse til den Handelsret, som erhverves ved det i denne Paragraph ommeldte Næringsbeviis, at Handel med Brændeviin ikke tillades i mindre Maal end $\frac{1}{2}$ Pot, saa har Udvalget ikke kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af denne Indskrænkning, der staaer i Modstrid med den for alle andre Vareforter gjældende Regel, at saa smaa Partier kunne forhandles, som Kjøber og Sælger kunne forene sig om at omsætte. Hvad det angaaer, at denne Indskrænkning skulde have nogen Betydning med Hensyn til at forhindre Udskjænkning, da skjøner Udvalget ikke rettere, end at de i Lov af 29de December 1857, navnlig den § 78, indeholdte Bestemmelser, hvorefter det ansees som Udskjænkning, naar den, der sælger Brændeviin, tilstøder, at noget deraf paa Stedet fortaeres, indeholde et mere virksomt Værn imod ulovlig Udskjænkning end en Bestemmelse som den ommeldte, hvis Overholdelse derhos er forbunden med store Banffetigheder.

Da Udvalget maa ansee det ønskeligt, at

der saavidt muligt i Loven selv indeholdes tydelige Bestemmelser om Grændsen for den Ret, der erhverves ved Næringsbeviiset, har man foreslaaet en Ændring af Slutningen af Paragraphens 1ste Deel, og derhos i § 4 nærmere betegnet, hvad der forståes ved Udskjænkning efter Lov af 29de December 1857.

Hvad den i Lovforflagets § 2 ommeldte Kjendelse for Næringsbeviiset angaaer, har Udvalget formeent, at denne er noget for høit ansat, hvorfor man skal foreslaae den nedsat til 100 Rd., medens man paa den anden Side har foreslaaet den aarlige Afgift noget forhøiet, hvorom nærmere nedenfor ved § 3. Sidste Stykke af § 2 skal man af Hensyn til en tidligere Afstemning i Landstinget foreslaae omændret saaledes, at Frederiksborg ikke kommer ind under Betegnelsen „Handelspladserne“, som i efter Forholdene ikke findes ret at påse paa denne Commune. En tilsvarende Ændring af Texten i § 3 vil heraf blive en Følge.

Naar Afgiften i sidstnævnte Paragraph er sat fra 10—50 Rd. for Gæstgiveri og Krohold, og for anden Bævertningsnæring og Brændeviinshandel fra 20—100 Rd., da formener Udvalget, at denne Afgift, naar hensees til den stedfindende Praxis, hvorefter Minimum af Afgiften næsten uden Undtagelse vælges, er noget for lav, og man har derfor troet at burde foreslaae denne for-